

ч. ед.		ч. мн.		Причастіе.	
был-а-о	быхъ	были	быхми	с е г а ш н о .	
	бы		быхте	с ѡ щ ѣ й , с ѡ щ а , с ѡ щ о	
	бы		быхъ.	с ѡ щ и .	

Наклоненіе условно.

Това наклоненіе има сички-тѣ времена , освѣтъ бждни-тѣ , на изявит. наклоненіе съ частици-тѣ *а-но, като, и прч.*

м и п а л о .

былъ, была, было,
были.

Спряженіе прьво.

110 — По това спряженіе ся спрягатъ, както казахми, окончателни-тѣ глаголи на *ж* и *лъ*, първоначални или прости, сирѣчь безъ нредлогъ, и правятъ второ-то си лице въ сегашно-то време на *ешъ* и *ишь*:

Наклоненіе изявително.

Време сегашно.

ковъ	дѣлѣж
ковешъ	дѣлишь
кове	дѣли
ковемъ (ми)	дѣлимъ (ми)
ковете	дѣлите
ковѣтъ.	дѣлѣтъ.

Минало несвършено.

ковяхъ	дѣляхъ
ковеше-(я)	дѣлеше-(я)
ковеше-(я)	дѣлеше-(я)
ковяхми-(ме)	дѣляхми (ме)
ковяхте	дѣляхте
ковяхъ.	дѣляхъ.